ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసు

కన్నడ అనువాద కథలు

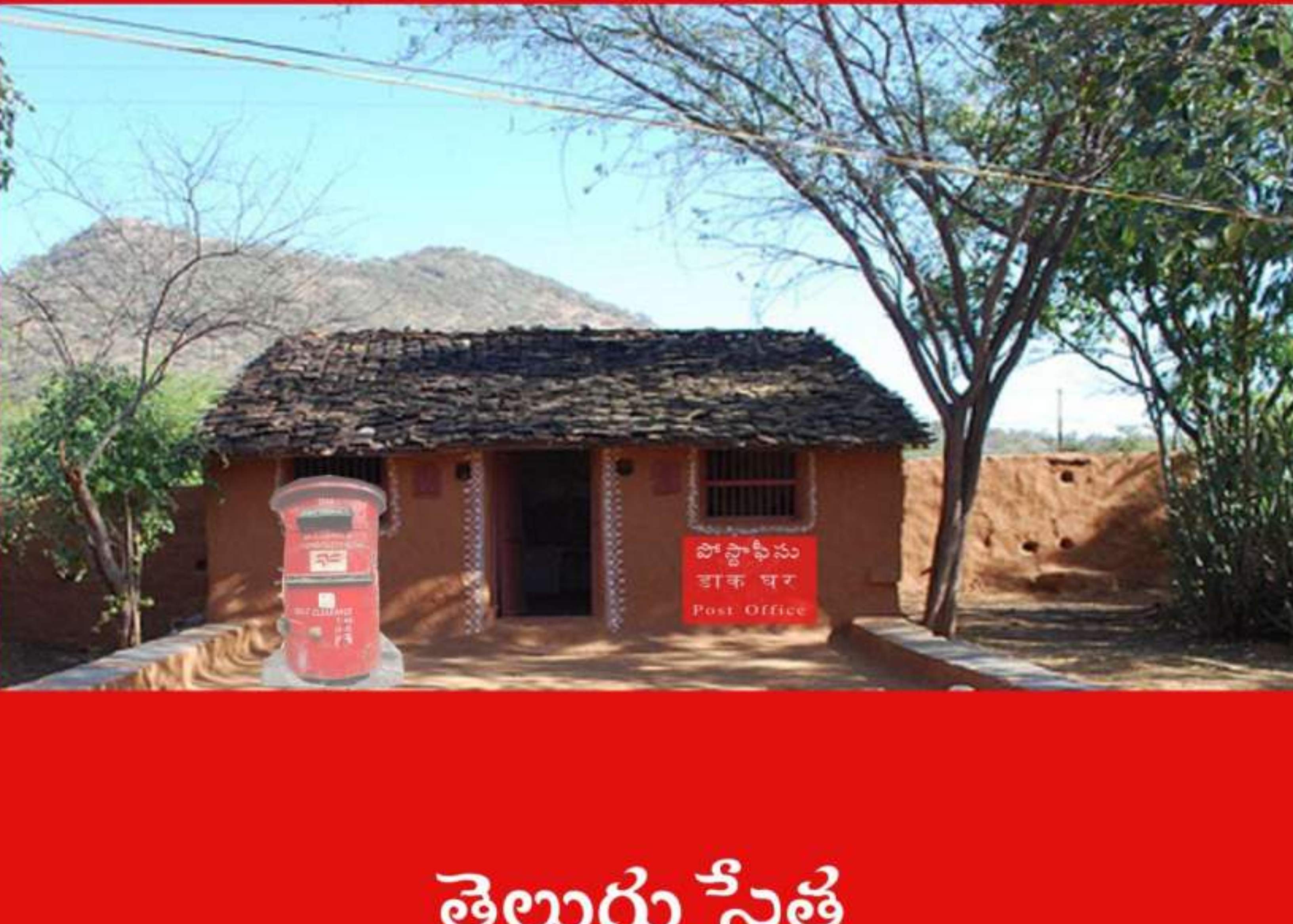

తెలుగు సేత

శాఖమూరు రామగోపాల్

Cover design: Kolluri Soma Sankar

Hut image and post box image on cover are taken from
http://farm6.static.flickr.com/5003/5359256572_eb6f253e0c_z.jpg
http://farm4.static.flickr.com/3225/3031834554_3a14ef6353_z.jpg?zz=1

(CC License)

ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసు

మూలం

పూర్ణచంద్ర తేజస్వి

తెలుగు అనువాదం

శాఖమూరు రామగోపాల్

అభిజాత్య కన్నడ-తెలుగు భాషా (అనువాద) సంశోధన కేంద్రం (రిజిస్టర్డ్)
ఇం.నెం. 5-10, రోడ్ నెం. 21, దీప్తిశ్రీనగర్, మియాపూర్ పోస్ట్
హైదరాబాద్ - 500 049. ఫోన్ : 040-65520286, మొబైల్: 9052563666.

ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసు
మూలం : దివంగత పూర్ణచంద్ర తేజస్వి
అనువాదం : **శాఖమూరు రామగోపాల్**
ఇం.నెం. 5-10, రోడ్ నెం. 21,
దీప్తిశ్రీనగర్, మియాపూర్ పోస్ట్
హైదరాబాద్ - 500 049.
ఫోన్ : 040-65520286, మొబైల్: 9052563666

© All original Kannada writers/Translator

ధర : రూ. 100/-

ముద్రణ
××××××××

డి.టి.పి.
చేగిరెడ్డి వెంకటేశ్వరరెడ్డి
సెల్: 9989253506

ప్రింటర్స్
×××××××
××××××××

ప్రతులకు:
శాఖమూరు రామగోపాల్
ఇం.నెం. 5-10, రోడ్ నెం. 21, దీప్తిశ్రీనగర్,
మియాపూర్ పోస్ట్, హైదరాబాద్ - 49.
ఫోన్: 04065520286, మొబైల్:9052563666

ప్రచురణ/పంపిణీదారులు:
అభిజాత్య కన్నడ-తెలుగు భాషా (అనువాద) సంశోధన కేంద్రం (రిజిస్టర్డ్)
ఇం.నెం. 5-10, రోడ్ నెం. 21, దీప్తిశ్రీనగర్, మియాపూర్ పోస్ట్
హైదరాబాద్ - 500 049. ఫోన్: 040-65520286, సెల్ : 9052563666

విషయసూచిక

1.	ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసు	001
2.	అవనతి (పతనం)	023
3.	డాక్టర్ వెలిగండ్ల శ్రీయుత కుబేరనాథరావ్ మరియు రోజ్‌మేరి	045
4.	టైలర్ తుక్కోజిరావ్	082
5.	డేర్ డెవిల్ ముస్తాఫా	101
6.	చంద్రసాని	115
7.	మీసాలోళ్ళు	127
8.	చేతివేళ్ళ చివర్లలో ఆటాడే బొమ్మ	134
9.	బుద్ధివంతురాలు	152
10.	బ్రిటిష్ బంగళా	159
11.	సంపాదకుడు	167
12.	ఇదొక ప్రేమ పురాణం	172
13.	చిత్రమైన గొడుగు	179
14.	అవిశ్వాస తీర్మానం	186
15.	ఒక పేను కథ	191

ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసు

కొత్తగా ప్రారంభించబడిన ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసులో టెంపరరీగా పోస్ట్‌మాష్టర్ డ్యూటి చేస్తున్న బోబణ్ణ ఇప్పుడు అత్యంత అసంతుష్టుడిగా కష్టాల కొలిమిలో చిక్కుబడిపోయాడు. మొదలు అతను ఆత్మకూరులోని మోతుబరి ప్లాంటరైన అలీజాన్ సాహెబ్‌గారి తోటలో గుమాస్తాగా ఉండేవాడు. పోస్టాఫీసు ఆత్మకూరులో కొత్తగా తెరవబడినప్పుడు బోబణ్ణ ఉదయంలో ఒక గంట, సాయంకాలంలో ఒక గంట టెంపరరీగా పోస్ట్‌మాష్టర్ డ్యూటి చేసేందుకు ఒప్పుకొన్నాడు. బోబణ్ణ ఒప్పుగోకుంటే ఆత్మకూరుకు పోస్టాఫీసు వచ్చేది సాధ్యమే అయ్యుండేదికాదు. ఎందుకంటే అక్కడ ఇక ఎవరికీ ఇంగ్లీష్ అక్షరాలు తెల్వవుకదా! అలాగే ఇంగ్లీష్ భాష తెల్సినోడెవడూ ఆ పల్లెకూ అదంత తక్కువ జీతంకు వచ్చి ఉద్యోగం వెలగబెట్టేందుకు తయారైలేరులే! బోబణ్ణ ఒప్పుకొన్న మీదట అతనుండే ఇల్లరికం ఇల్లే టెంపరరీ పోస్టాఫీసుగా రూపాంతరం చెందింది. ఇందుచేత పోస్టాఫీస్ ప్రారంభించిన కొన్ని రోజులలోనే బోబణ్ణ పోస్టాఫీసులోని అవిభాజ్య అంగమైయ్యాడు.

పోస్టాఫీసు ప్రారంభమైంది. అందరూ బోబణ్ణను పోస్ట్‌మాష్టరుగారు అని గౌరవంగా సంబోధిస్తుండేవారు. బోబణ్ణలో తానొకడే ఢిల్లి సర్కారు (కేంద్రప్రభుత్వం)తో సంపర్కాన్ని పొందిన ఇండియన్ అనే గర్వం తొణకిసలాడుతుండేది. బోబణ్ణ చేయాల్సి ఉన్న ఎన్నో పోస్టాఫీసు పనులకు ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. (S.S.L.C) వరకూ లభించిన ఇంగ్లీష్ భాష సహాయం సరిపోనట్లుగా ఉంది. అందుచేత అతను ఒక పాతదైన ఇంగ్లీష్ – కన్నడ భాషా నిఘంటువు (మనకు తెలుగులో శంకర నారాయణ డిక్షనరి ఉన్నట్లుగా)ను ఖరీదించాడు. బోబణ్ణ అత్త ఇంట్లోనే ఇల్లరికపు అల్లుడిగా ఉండేవాడు. అతని అత్తైన మాచమ్మ, భార్య కావేరి అలీజాన్ సాహెబ్‌గారి ప్లాంటేషన్ (తోట)లో ఎంతోకాలంనుంచి పనులు చేసుకొంటూ వస్తున్నారు. బోబణ్ణ సకలేశపురం (హాసన్ జిల్లాలోని తాలూకా కేంద్ర పట్టణం)కు దగ్గరుండే కొడలిపేట అనే గ్రామంకు చెందినోడు. అతను ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. పాసైనా ఉద్యోగం సద్యోగం లేక పోకిరీగా తిరుగుతుంటే, బోబణ్ణకు అత్తైన మాచమ్మ అతడ్ని కనుగొని ఇంటికి తోలుకొచ్చి కూతురుకు జతగా లగ్నంచేసి ఇల్లరికం అల్లుడిగా ఇంట్లో అట్టిపెట్టుకొంది. చదివిన పోరడని అలీజాన్ సాహెబ్ వద్ద

మొరపెట్టుకొని ఒక గుమాస్తా ఉద్యోగం ఇప్పించింది. బోబణ్ణకు తల్లి – తండ్రి ఎవరూ లేరు. ఇద్దరు అన్నలు మాత్రం ఉన్నారు. బోబణ్ణ అత్త ఇంటికి ఇల్లరికపు అల్లుడిగా వెళ్తానని చెప్పినప్పుడు అన్నలు సంతోషపడి మరోమాట ఎత్తకనే ఒప్పుకొని సంతోషించారు. స్వభావతః మంచోడిగానే ఉండే బోబణ్ణ పనిపాటాలేక కొడలిపేట గ్రామంలో జులాయిగా తిరుగుతుండేవాడు కదా! ఇప్పుడు వివాహమై ఉద్యోగం కూడా దొరికినందున ఈ పోకిరిగా తిరిగే ఆట సంపూర్ణంగా నిల్చిపోయింది. గృహస్తుడిగా సుమారు మూడు నాలుగు సంవత్సరాల వరకూ నెమ్మది తనంతో కాలాన్ని గడిపిన బోబణ్ణ విధి వక్రించి ఇప్పుడు అత్యంత అసంతుష్టుడిగా దుఃఖం మడుగులో ఉన్నాడులే!.

ఎందుకు దుఃఖం మడుగులో ఉన్నాడనేది అతనికి తెల్వనట్లుగా ఉంది. సంకష్టాలకు అతను కారణం కనుగొనేది అటుండనీయండి; అసలు ఆ సంకష్టాలనేవి ఏమిటనేది అతనికి అర్థం అయి లేదుకదా!

బోబణ్ణ పోస్ట్‌మాష్టరుగా పని చేస్తున్నప్పుడు ఒకరోజున అలిజాన్ సాహెబ్‌గారి కొడుకుకు వచ్చిన ఒక లెటర్‌ను దొంగిలించాడు. తను చేసిన ఈ కృత్యంనుంచి పోస్టాఫీసుకు సంబంధించిన ఏదైనా దెయ్యమో, దేవుడో కోపగించుకొన్నారేమోనని ఒకొకసారి ఆలోచన చేస్తుండేవాడు.

మంగళూరులో చదువుతుండే అలిజాన్ సాహెబ్‌కు కొడుకైన అజీజ్ సెలవలకని స్వగ్రామంకు వచ్చినప్పుడు ఎవరో స్నేహితుడొకడు అతనికి ఒక కవర్‌ను పోస్ట్ చేసాడు. బోబణ్ణలో ఆ కవరేంటో అనే ఒక కుతూహలం ఆరంభమైంది. మొదలు డబ్బేమైనా ఉండొచ్చేమో ఆ కవర్‌లో అని శంకించాడు. అయితే చివరికి అదొక ప్రేమ పత్రం కావచ్చేనే అనుమానం అతనిలో జనించింది. బోబణ్ణ అప్పటివరకూ కూడా కావేరితో తప్పితే వేరెవరితోనూ ఒక ప్రేమ సల్లాపం చేసియుండలేదు. అంతేగాకుండా పెళ్ళైన తర్వాత కూడా ఒకే ఒకరోజు భార్యతో విరహ తాపాల నుంచి వ్యవహరించి ఉండలేదు. అత్త కూడా ఉండే ఆ ఇంట్లో, బోబణ్ణకు అటువంటి వాటికి అవకాశాలు ఎంతో తక్కువగా ఉండేవి. బోబణ్ణకు అర్ధాంగిలోని నగ్న స్పర్శ సౌఖ్యం దొరికినా, ఏ వేళా వెలుతురులో ఆ స్పర్శ సౌఖ్యాన్ని కనుగొన్నదే లేదు. అజీజ్‌కు వచ్చిన కవర్ ప్రేమ పత్రం కావచ్చునే సంశయం బుర్రలోకి దూసుకొచ్చిన తక్షణమే బోబణ్ణకు కుతూహలం తలమీదకు ఎక్కి కూర్చుంది. హృదయం దవదవగా కొట్టుకోసాగింది. ఆ కవర్‌ను కాజేసి జేబులో వేసుకొన్నాడు. ఆ రోజంతా బోబణ్ణ నడవడిక ఒక తరహాగా అయ్యింది. ఎన్నోసార్లు

దాన్ని బట్వాడా చేయాలని యోచించాడు. కవర్ను చించి చూస్తే మరికదాన్ని ఎన్నటికీ బట్వాడా చేసేందుకు అసాధ్యమౌతదని భయపడి దాన్ని చించకనే, బట్వాడా చేయకనే ఏదో ఒక ఆందోళనా పథంలో కూరుకుపోయాడు.

బోబణ్ణ భార్యపేరు కావేరి కదా! కావేరికి ఒక పాప, ఒక బాబు ఉన్నారు. రెండో కాన్పు అయిన పిమ్మట కుటుంబ బాగోగులలో మునిగిన కావేరి ఇష్టపడినప్పుడు మాత్రం ఎస్టేట్ పనులకు వెళ్తుండేది. మాచమ్మ ఒక్కతే సతతం తోటపనికి వెళ్తుండేది. బోబణ్ణలోని ప్రస్తుత స్థితిని సూక్ష్మంగా గమనించిన కావేరిలో ఏదో ఒక సంశయం ఆరంభమై మనియార్డరు డబ్బునేమైనా స్వంతానికి ఉపయోగించుకొన్నాడా అని భయపడింది. ఒకసారి బోబణ్ణ మనియార్డరు నుంచి ఒక రూపాయి స్వంతానికి ఉపయోగించుకోగా అదొక పెద్ద రాద్ధాంతంగా అయ్యింది. బోబణ్ణ స్వంత జీతంనుంచే ఆ రూపాయి చెల్లించి జనం ఎదురు అవమానాన్ని అనుభవించాడు. అందుచేత బోబణ్ణ ఎస్టేట్‌లో గుమాస్తా పనికి వెళ్ళినప్పుడు, పోస్టాఫీసు దగ్గర ఎవరు తచ్చాడుతున్నా మీకేమైనా మనియార్డరు వచ్చేదుందా అని అందర్నీ గుచ్చి గుచ్చి అడుగుతుండేది కావేరి.

ఐదారు రోజులు గడిచిన తర్వాత మరిక ఆ కవర్ను బట్వాడ చేస్తే అప్పుడు ఆ నిధానద్రోహంకు అనుమానం క్లైంట్ నుంచి వస్తదని భావించిన బోబణ్ణ మరి ఇకదాన్ని చించి చదివేందుకు నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆ రోజు తోటకు (ఎస్టేట్‌కు) వెళ్ళిన అతను ఏదాన్నో చూడాలి అన్నట్లుగా కూలీలు కనబడని ఒక పెద్ద వృక్షం చాటుకు వెళ్ళి దాన్ని చించి చూసాడు. ఆ కవర్ లోపల ఒక ప్రింటెడ్ కార్డ్ మాత్రం ఉంది. ఆ కార్డ్ మీద ఉర్దు లిపిలో ఏమేమో వ్రాసియుంది. బోబణ్ణకు నిరాశైంది. ఆ కవర్ గురించి ఏమేమో ఇప్పటివరకూ కల్పనల్ని చేసుకొన్నందుకు తనమీద తనకే కోపం వచ్చి అసహనం చెందాడు. అంతలోపే ఆ ప్రింటెడ్ కార్డ్‌ను పట్టుకొన్న అతను దాన్లో ఉన్న మరొక పార్శ్వంను తిప్పాడు. బోబణ్ణకు ఆ కార్డ్ వెనక నడుంవరకూ నగ్నంగా ఉన్న నీలికనుల సుందరి చిత్రం ఒకటి కనబడింది దేదీప్యమానంగా. ఆ సుందరిలోని గులాబి రంగు శరీరం, గుండ్రంగా పెద్దవిగా ఉన్న పరిపూర్ణ కుచాలు (వక్షోజాలు), దొరసానిలాగ ఉన్న ముఖం... వీటినంతట్నీ చూసిన బోబణ్ణ ఆశ్చర్యంతో విస్తుబోయాడు. కొంచంసేపు ఆ ఫోటోలోనే తల్లీనుడైన అతను, ఆ తర్వాత తక్షణమే ఎచ్చరికను పొంది, దాన్ని జేబులో భద్రంగా దాబెట్టుకొని పనికి హాజరైయ్యాడు. డ్యూటి చేసేచోటుకు వెనుదిరిగి వచ్చిన బోబణ్ణలోని సిగ్గు ముఖాన్ని చూసిన పనోళ్ళందరూ చకితులైయ్యారు. అయితే బోబణ్ణకు ఆ కవర్ లోపలున్న నిగూఢత బట్టబయలైనందుకో ఏమో నిధానంగా తన ఉద్విగ్నతను కంట్రోల్‌లోకి

తెచ్చుకొన్నాడు. చేయాల్సి ఉన్న డ్యూటీలోని వేగంలో ఉద్విగ్నతను మరిచేందుకు ప్రయత్నించాడు.

ఆత్మకూరులోని పోస్టాఫీసులో సరైనంతగా పనేమి (వర్క్)లేదు. అందుచేత హెడ్ పోస్టాఫీసునుంచి సరైనంతగా పోస్టల్ సేవా వినియోగం లేనట్లైతే ఆ ఊరి పోస్టాఫీసును మూయాల్సి ఉంటదని బోబణ్ణకు ముందస్తు ఎచ్చరిక నోటీస్ వచ్చింది. బోబణ్ణ అప్పుడు అందుకని విశేష శ్రద్ధ వహించి చుట్టుపక్కలుండే పల్లెలకు వెళ్ళి తమ పోస్టాఫీసు ముఖాంతరమే వ్యవహారాల్ని నిర్వహించుకోండని, సేవల్ని ఉపయోగించుకోండని జనంకు మనవి చేసుకొన్నాడు. ఈ ప్రచార దశనుంచి చుట్టుపక్కల పల్లెలలో ఉండే నిరక్షరాశుల తరుపున ఉత్తరాల్ని వ్రాసేది మరియు వాళ్ళకు వచ్చిన పత్రాల్ని చదివి వినిపించేది చేయాల్సి వస్తుంది. ఈ దశనుంచి అతనికి చుట్టుపక్కల ఉండే పల్లె జనంకు సంబంధించిన అన్ని వ్యవహారాలు మరియు వాట్ని నిర్వహిస్తుండేటప్పుడు ఎన్నోసార్లు బోబణ్ణ వాళ్ళ వ్యవహారాల్ని నియంత్రిస్తూనూ ఉంటుండేవాడు. ఈ విధంగా పోస్టాఫీసులోని వ్యవహారాలు ఇబ్బడిముబ్బడిగా పెరుగుతూ పోసాగగా అతనిలో మనఃశాంతి కరువైంది.

బోబణ్ణ తన మనసులోని అశాంతికి, కిరికిరికి కారణాలు ఏమిటని అనేకసార్లు ఆలోచించాడు. ఈ పాడుబడ్డ జన సందడితో ఉన్న పోస్టాఫీసే తనలోని అశాంతికి మూలమో లేకపోతే అజీజ్‌కు వచ్చిన ఆ నగ్న సుందరి చిత్రమో అని ఆలోచించాడు. అదొక అనిష్టమైన చిత్రమని ఆ ప్రింటెడ్ కార్డ్‌ను అటెటో దూరంగా విసిరేద్దామని ఆలోచించాడు. దాన్ని భద్రంగా దాబెట్టుకొన్న రోజునుంచి అప్పుడప్పుడు దాన్ని బయటకు తీసి చూస్తూనే ఉండేవాడు. ఆ నగ్నసుందరి స్తనాలు (కుచాలు), మనోహర నయనాలు... మొదలైన వాట్ని చూసినప్పుడల్లా దాన్ని విసిరేయాలనే నిర్ణయం బోబణ్ణ నుంచి మాయమై పారిపోతుండేది. ఈ చిత్రానికి, ఇప్పుడు నాలో జనించిన విసుగుకు ఏమి సంబంధం అని తర్కించి దాన్ని (ఆ ప్రింటెడ్ కార్డ్‌ను) మడచి దాబెట్టుకొనేవాడు.

పాఠకులారా ముందే చెప్పానుకదా బోబణ్ణ స్వభావతః చెడ్డోడేమి కాదని! అతడు ఆ చిత్రాన్ని చూసి ఉద్రేకితుడై వేశ్య కొంపకు వెళ్ళేది చేయలేదు. మరలా ఏ స్త్రీ మీద అన్యాసక్తుడిగానూ కాలేదు. అయితే తన అర్ధాంగి కావేరిని చూసినప్పుడల్లా అతనికి నిజంగానే మన్మథతాపం కావెక్కుతుంది (ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడుతుంది). స్త్రీ మూర్తిలోని నగ్న స్వరూపంలోని అనంత సాధ్యతల్ని భార్యైన కావేరి వదనం మీద, రూపం మీద రచించుకొంటుండేవాడు.

ఇద్దరు పిల్లల తల్లైన కావేరికి బోబణ్ణలోని ఇప్పటి చేష్టలు, చర్యలు సిగ్గుపడేటట్లుగా చేయసాగినవి. పాప మొదటి సంతానంగా ఒకింత పెరిగి పెద్దదైనందున సిగ్గుతోపాటు భయమూ కావేరిలో అవుతుండేది. ఒకసారి బోబణ్ణ కావేరిని ముద్దుపెట్టుకోవాలని పట్టుకొన్నప్పుడు, ఆమె భయంగా అటు ఇటు ఉన్న కిటికీలను, సింహద్వారాన్ని చూస్తూ మొగుడి కబంధ బాహువుల్నుంచి తప్పించుకొనేందుకు పెనుగులాడింది. బోబణ్ణ తన బాహువుల పట్టును సడలించినప్పుడు కావేరి కొంచం కోపంగానే "ఇలాగెందుకు రతి కార్యానికని పీడిస్తున్నారు" అంటూ తూలనాడింది. ఎందుకు తననుంచి ఈ చేష్ట అని బోబణ్ణ ప్రీతి పలుకులను వివరించలేకపోయాడు కదా! మొత్తానికి గతకాలంలోని పోకిరి, తుంటరి చేష్టలు బోబణ్ణలో మరలా జొరబడి విజృంభిస్తున్నవేమో అని కావేరి నిజంగానే అనుమానించసాగింది.

మాచమ్మ ఎన్నోసార్లు బోబణ్ణలోని ఈ విధమైన కామ చేష్టల్ని సూక్ష్మంగా గమనించింది. తను ముట్టు ఉడిగిపోయి వయసైన వృద్ధురాలినని, బోబణ్ణ తన పెద్దరికాన్ని గౌరవించాలని ఆమె భావిస్తుండేది. మాచమ్మ భర్త మరణానంతరం పసికూనైన కావేరిని ఏకాకిగా శ్రమించి సాకింది. దానికన్నా మిగులుగా కావేరి వివాహమైన తదుపరి భర్త మాటనే పరిపాలిస్తూ, అతడ్ని సుఖ సాగరంలో సంతోషబెడ్తూ వేరే కాపురంగా వెళ్ళిపోతే, ఈ వయోభారంలో తనేమి చేసేదుంటది అనేభయం, దిగులు ఆమెలో ఉంటుండేది. అందుచేత మొదలు మొదలు కావేరికి వివాహం చేసేందుకు మాచమ్మలో ఇష్టంలేదు. అయితే ఇరుగుపొరుగోళ్ళ మాటలకు భయపడి మరియు ప్రాయంకు వచ్చిన కావేరే అడ్డదారి (పక్కదారి) పట్టితే... ఓరినాయనో ఏమి గతి అనే భావం కలిగి బెదిరిపోయి కావేరికి సరైన వరుడ్ని వెతికేందుకు శ్రమించింది. బోబణ్ణకు తల్లి – తండ్రి లేక మరియు అతను ఆ కుటుంబంలో కనిష్ఠుడైనందున మాచమ్మ ఇంటికి ఇల్లరికపు అల్లుడిగా వచ్చేందుకు ఒప్పుకొన్నందున అతనే కావేరికి అనుకూలుడై వరుడిగా మాచమ్మ కనుగొంది. అయితే ఆమె సూక్ష్మంగా కావేరి మీద ప్రీతిని మరియు తనమీద గౌరవభావం... రెండిట్నీ జతజతగా వృద్ధి చెందేటట్లుగా చూసుకోసాగింది. తన ఇంటిని ఎల్లప్పుడూ ఒక విధమైన గాంభీర్యంతో ఉండే ఇల్లుగా పూజలు వ్రతాలలోనే మునిగి ఉంటేటట్లుగా చేసుకొంటూ బోబణ్ణనుంచి హాస్యాలు, కుచేష్టలు లేనట్లుగా చూసుకొంటూ గంభీరురాలుగా మాచమ్మ ఉంటుండేది. ఇలాంటి గంభీర వాతావరణ నిర్మాణంలో ఇప్పుడు బోబణ్ణనుంచి కొత్తగా దాపురించిన చేష్టలు, కాముకత్వం మాచమ్మకు భయంకరమైన యువక చేష్టలుగా కనబడినవి. ఇది ఇలాగే ముందుకు సాగితే బోబణ్ణ తన ఇంట్లోనే ఉన్నా తన పెద్దరికానికి

ముమ్ముందు ధిక్కారం వస్తదేమో లేకపోతే బోబణ్ణే కావేరిని వెంటేసుకొని వేరుకాపురం పెట్టి తనను అనాథగా చేస్తాడేమో... ఈ రెండు విధాలలో ఏదో ఒకటి జరుగుతదేమో అని ఊహించింది మాచమ్మ. కావేరినుంచి ఒక మగ శిశువు జన్మించే వరకూ కూడా బోబణ్ణ కావేరిని వదిలి వెళ్ళిపోతే అనే దిగులు మొదట్లో మాచమ్మకు ఉంటుండేది. అయితే ఇప్పుడు కావేరిని విడిచి వేరెక్కడికో వెళ్ళినా పర్వాలేదులే అనే ధైర్యం కొత్తగా ఆ ఇంటి పరివారంలోకి ప్రవేశించిన నవజాత మగశిశువు మూలాన ఆమెలో దిగులు పటాపంచలైంది. తను, మొగుడు గతించినా కావేరిని పెంచి పోషించలేదా.... కావేరికూడా తనలాగనే బతుకు బండిని లాగనీ అని అనుకోసాగింది. అందుచేత ఒక రోజున “కావేరి... ఎన్నో రోజుల్నుంచి ఒక మాట నీతో చెప్పాలనుకొంటున్నాను; బోబణ్ణ అలాగెందుకు ఇప్పుడు జొల్లు కార్చుకొంటున్నాడు. పిల్లలెదురు, దేవుడి పటాలెదురు ఎందుకు అలాగున కామ చేష్టలతో ప్రవర్తిస్తున్నాడు. నేనేమి ఎక్కువగా నీకు చెప్పే అవసరం లేదు. నేను పడిన, ఎదుర్కొన్న కష్టాసుఖాల పాట్లును నువ్వు చూసియున్నావు కదా! మీనాయన చనిపోయిన పిమ్మట, ఏ ఆర్థిక ఆధారములేని నేను ఎంతెంతగా సంపాదనకని కష్టపడింది, నిన్ను ఎలాగున కంటికి రెప్పలాగ కాసి సాకింది నువ్వే చూసావుకదా! అలాగే నీ సంతానాన్ని నువ్వే బరువు బాధ్యతలతో ముందుకే సాకి పోషించాలి జాగరూకతో... మనం ప్రమీల రాణి వారసులం” అంది మాచమ్మ.

“ఔనమ్మా... నువ్వే కంటికి రెప్పలాగ నన్ను భద్రంగా సాకావు. ఎక్కడెక్కడో వేరే ఏదో జిల్లాలో సైతం గాలించి నాకు భర్తను వెతికి కుదిర్చావు. నా మీద నీకే సర్వాధికారం ఉంది. నువ్వే ఒక ఎచ్చరిక సూచనను వారికి (బోబణ్ణకు) చెప్పు... వారికి బుద్ధివాదం చెప్పేందుకు నాకు ఒక తరహాగా కంగారు పుట్టది” అంది కావేరి.

“ఇల్లరికంలోని మజా అనుభవిస్తూ, దేహంను వృద్ధి చెందించుకొని ఇంట్లో వేరెవరూ లేరన్నట్లుగా ఆ పాడు మన్మథలీలల్ని అల్లుడుగారు ఆడకూడదు పుత్రీ” అంది మాచమ్మ కటువుగా.

తల్లినుంచి జాలువారిన ఈ పలుకులనుంచి కావేరికి విపరీతమైన సిగ్గు అయ్యింది. తల్లి ఏమేమి చూసిందో అని మొగుడి (బోబణ్ణ)మీద కోపం కలిగింది. మగమహారాజుల ప్రవర్తనే ఇలాగున ఉంటదేమోనని వ్యథ చెందింది. పిల్లలు ఏడ్చితే సముదాయించేందుకు వెళ్ళేది ఒప్పని బోబణ్ణలోని శృంగార చేష్టలు గుర్తుకొచ్చి మరింతగా కోపం పెరిగింది కావేరిలో.

“నాకైతే మన ఇంటిని పోస్టాఫీసుకు ఇచ్చింది సరైందిగా కనబడట్లేదు. వీరిలో తనొక పెద్ద గొప్ప ఆఫీసర్ అనే జంభం వచ్చింది. ఈ నెల జీతంలో ఒక నల్ల కళ్ళద్దాల చలువ జోడును కొంటానని చెప్పారు” అని తల్లి వద్ద బోబణ్ణను తిట్టింది అపరోక్షంగా కావేరి.

బోబణ్ణలో వాళ్ళవీళ్ళ పోస్ట్ కార్డులను చదివేది; ఎవరికైనా ఏదైనా పుస్తకం పోస్ట్‌మూలంగా వస్తే దాన్ని ఉపాయంగా విప్పి చదివేది; తర్వాత పంపేది... మొదలైన చేష్టలు సప్పసప్పగా ఉండే ఆ పోస్టాఫీసు డ్యూటీలో ఒక విధమైన మనోరంజనను కల్గిస్తుంది. అజీజ్‌కు వచ్చిన నగ్న చిత్రాన్ని చూసిన తర్వాత పోస్ట్ కవర్లలో దాబెట్టి వచ్చినవన్నీ నగ్న చిత్రాలే అని అతను భావించేవాడు. వారపత్రికలు, పక్ష పత్రికలు, మాస పత్రికలు... ఎవరికైనా వస్తే వాట్లోని మూల మూలలలో నగ్న చిత్రాలకని వెతుకుతుండేవాడు. ఇటువంటి సందర్భంలో ఎక్కడ్నుంచో ఒక కార్డ్ ‘బేలాయ’ అనే పేరుతో ఉన్న ఒకడి అడ్రెస్‌కు వచ్చింది. బేలాయ కల్లుకాంట్రాక్టరైన మరసప్పగారి వద్ద పనిచేస్తుండేవాడు. బేలాయ చేసే పనేమిటంటే ప్రభాతఝామునే మేల్కొని మరసప్పగారు కాంట్రాక్ట్‌గా పట్టుకొన్న (పాడిన) ఈత చెట్లనుంచి కల్లు కుండల్ని దింపి కొత్త కుండల్ని కట్టేది చేయాల్సి ఉంటుండేది. అతను ఎంతగానో వయస్సైనోడైనందున కల్లుగీత వృత్తి నుంచి విరామం పొందండని అందరూ చెపుతుండేవారు. ఇదే తన కుల వృత్తి అని, తన ప్రాణమే పోయేదుంటే ఈ వృత్తి పనిలోనే పోవాల్సి ఉంటదేమో భగవంతుడి రాతనుంచి అని చెపుతుండేవాడు. అతని భార్య మరియు కూతురైన పద్మ ఆత్మకూరుకు చెంత ఉండే ఇంకొక ఊరైన మూగూరులోని ప్లాంటర్‌గారి కాఫి ఎస్టేట్‌లో పనులు చేస్తుండేవారు. ఆ ఊరికీ ఆత్మకూరుకు మూడు మైళ్ళే దూరం ఉన్నందున బేలాయ సమయం దొరికినప్పుడల్లా భార్య వద్దకు వెళ్ళి వస్తుండేవాడు. వెళ్ళినప్పుడు ఒక కుండ తాటికల్లు తీసుకెళ్ళి భార్యకిచ్చి, దేహంకు ఆముదం నూనెను మర్థించుకొని సరిగంగ స్నానం చేసి విశ్రాంతి చేసుకొని మరలా తను పని చేసే చోటుకు చేరుకొనేవాడు.

బేలాయకు వచ్చిన పోస్ట్ కార్డును యథాప్రకారం చదివాడు బోబణ్ణ.

బేలాయడి బిడ్డైన పద్మ విపరీతంగా దారి తప్పి వెళ్తుందని, తక్షణమే వచ్చి పద్మను బందోబస్తులో పెట్టాలని, బేలాయేమో భార్యబిడ్డల చెంతకు మూగూరుకు రాకనే ఎన్నో రోజులైనందున ఈ కార్డ్‌ను వ్రాయాల్సి వచ్చిందని, మూగూరులోని కాఫీ ఎస్టేట్ మేస్త్రీ పద్మను ఒక నెలకాలం తన ఇంట్లో అట్టి పెట్టుకొనేందుకని పద్మ తల్లికి నూరు రూపాయల్ని

ఇచ్చాడని ఆ కార్డులో వ్రాయబడి ఉంది. బోబణ్ణ నిర్వికార చిత్తంనుంచి ఆ పత్రాన్ని చదివి దాన్ని ఒక పెద్ద జాయికాయ పెట్టెలో పడేసాడు. డెలివరి సౌకర్యం ఆ పోస్టాఫీసుకు లేనందున వచ్చిన ఉత్తరాలన్నిట్నీ ఆ పెట్టెలోపల వేసేది అతని పద్ధతిగా ఉండేది. ఉత్తరాలు వచ్చినోళ్ళు తమకు విరామం దొరికినప్పుడు ఆ పెట్టెలోపల ఆయా ఉత్తరాల్ని వెతికి తమకు చెందిన ఉత్తరాల్ని తీసుకొని వెళ్తుండేవారు. ఈ సుసందర్భాలలోనే అడ్రెస్‌లను చూసే నెపంతో ఇతరుల పత్రాల్ని చదువుతుండేవారు. కొంతమందైతే తమకు వచ్చిన పత్రాలలో తమకు ఘనత తెచ్చేంత ఉత్తరాలేమైనా ఉండుంటే, అవి మరింత ఘనతగా ఇతరులకు తెల్వాలని వచ్చిన తమ పత్రాన్ని చదివి మరలా అక్కడే ఆ పెట్టెలోనే వదిలేసి వెళ్తుండేవారు. ఇటుకల్ని తయారుచేసే బంజారా జింబణ్ణ నాయక్‌కు మూడిగెరె (చిక్‌మగళూరు జిల్లాలోని తాలూకా కేంద్ర పట్టణం)లో జరగబోయే తాలూకా స్థాయిలోని కర్నాటక రాజ్యోత్సవ కార్యక్రమంలో జానపద పాటల్ని పాడేది చేయాలని ఆహ్వాన పత్రం కలెక్టర్ ఆఫీసునుంచి వచ్చింది. ఆ ఆహ్వాన పత్రాన్ని చదివిన జింబణ్ణ నాయక్ దాన్ని ఇక మరలా ఎంతో మంది చదివి తన ఘనతను తెల్సుకోవాలనే ఉద్దేశంతో అక్కడే ఆ పెట్టెలోనే ఉంచేసాడు. ఒకతను ఎవరో జింబణ్ణ నాయక్‌కు వచ్చిన ఆహ్వాన పత్రాన్ని మోసుకెళ్ళి మరుదినం అతని చేతికి ఇచ్చినప్పుడు, జింబణ్ణ నాయక్ లోలోపలే అసహనం చెంది మరలా తన ఉత్తరాలు మరేవైనా ఉన్నవేమో చూడాలనే నెపంతో పోస్టాఫీసుకు వెళ్ళి ఆ ఆహ్వాన పత్రాన్ని మరలా పెట్టెలోపల పడేసాడు. కొంతమందైతే అతని వద్దకు వచ్చి "మీకొక కవర్ ఉంది పోస్టాఫీసులో" అని తెల్పితే నిర్భావుకంగా "ఎవర్నుంచి వచ్చింది? ఏమిటట సమాచారం?" అంటూ ఆ వచ్చినోళ్ళనుంచే ఆ ఆహ్వాన పత్రంలోని సారాంశాన్ని అడిగి వింటుండేవాడు ఖుషీగా.

ఆ రోజు వచ్చిన ఆ బేలాయడి ఉత్తరాన్ని ఆ జాయికాయి పెట్టెలో పడేసాడు బోబణ్ణ. మరిక ఏమి ఎక్కువగా తపాలా లేదు. ఎస్టేట్‌లో డ్యూటీకి పొద్దైందని పంపించాల్సిన కార్డ్‌లన్నిటి మీద తపాలా ముద్రను ఒత్తి పోస్ట్ సంచిలో పడేసి ఆ సంచికి సీల్ వేసాడు. కావేరితో బస్‌లో ఆ సంచిని భద్రంగా వేసి పంపమని చెప్పి సరసరా వెళ్ళిపోయాడు ఎస్టేట్‌కు. ఇప్పుడు బోబణ్ణ తల లోపల పద్మ తల్లికి నూరు రూపాయల్ని ఇచ్చిన ఆ మేస్త్రి ఎంతటి రసికుడో, స్త్రీలోలుడో అని కుతూహలం నిండిపోయింది. ఆ మేస్త్రి బ్రహ్మచారో లేకపోతే తనలాగే వివాహితుడో అని ఆలోచించాడు బోబణ్ణ.

ఎస్టేట్‌కు చేరుకొన్న బోబణ్ణ, ఆ ఎస్టేట్‌కు మేస్త్రి అయిన కుళపయ్యతో మూగూరులో ప్లాంటర్ వద్ద పని చేస్తున్న మేస్త్రి ఎవరని అడిగాడు. కుళపయ్యేమో ఆ మూగూరు మేస్త్రి

ఎవడో తనకు తెల్వదని, కావాలంటే సంతరోజు విచారించి వివరాల్ని తెల్సుకొని చెపుతానని అన్నాడు. బోబణ్ణ ప్రశ్నకు జతగా "ఏమిటి విషయం? ఎందుకు అడుగుతున్నారు అతడి గురించి?" అని అడిగాడు. కుళపయ్య నుంచి జాలువారిని ప్రశ్నెలకు జవాబుగా బోబణ్ణ విషయమంతా సమగ్రంగా తెల్పాడు. అయితే బోబణ్ణ ఈ పద్మ వ్యవహారాన్ని బహిరంగపరిచేలోపే ఎంతోమంది ఆ జాయికాయి పెట్టెనుంచి ఈ విషయాన్నంతా సమగ్రంగా తెల్సుకొని పులకితులైయ్యారు. మొత్తానికి ఆ పోస్టాఫీస్ టౌన్‌లో క్యాబరా హోటెల్ చేసేటంతగా కోలాహలంను కల్గించింది ఆత్మకూరులో.

బేలాయడు ఊళ్ళో లేడు. అందుచేత కార్డును తీసుకొనేందుకు అతను రాలేదు. పెళ్ళాం ఉండే ఊర్లోనే ఉండొచ్చని కొంతమంది, లేదు లేదు వేరేదో ఊరికి వెళ్ళాడని కొంతమంది, అతనికి ఆరోగ్యం సరిగాలేదని చనిపోయాడేమోనని మరికొందరు... ఇలాగున నానా రకాలుగా శంకించారు. అతని ఉత్తరం వారసుదారులు లేనందున పోస్టాఫీసులోని జాయికాయి పెట్టెలాంటి అత్యంత అపాయకరమైన సార్వజనిక స్థలంలో పడియుంది కదా!

సాయంకాలం అయిన తర్వాత మరుసటిరోజు ఎవరైనా ఉత్తరాల్ని వ్రాయించు కొనేదుంటే, బోబణ్ణ ఆ నిరక్షరాసులకు ఉత్తరాల్ని వ్రాసిపెట్టే పనినో లేదంటే చదివి చెప్పేదుంటే చదివి తెలిపే కార్యాన్నో చేస్తుండేవాడు. ఐదారుగురు కూలబడి తలొకరీతిలో అభిప్రాయాల్ని చెప్పిన పిమ్మట ఆ విషయాన్నంతా క్రోడీకరించుకొని అలాగైతే, ఇలాగున వ్రాసిపెట్టనా అని అడిగి అందరూ ఆ సరె సరే అంటూ తలలు ఊపిన మీదటే ఆ ఉత్తరాన్ని వ్రాసి ఇస్తుండేవాడు. ఆ వచ్చినోళ్ళ వద్ద ఇప్పుడు కొత్తగా మరు జవాబుకని ఉత్తరాన్ని వ్రాయించుకొనేందుకు ముందస్తు చర్యగా అంతకు మునుపు వచ్చిన ఉత్తరాల దాఖలాలు ఉంటుండేవి. అవసరపడినప్పుడు బోబణ్ణ వాట్ని విప్పి చూస్తుండేవాడు.

ఇటువంటి సమాలోచన గోష్ఠి ఒకటి ఆ నిరక్షరాసులతో జరుగుతుండగా, అప్పుడు మూగూరు గ్రామంకు చెందిన ప్రైమరి స్కూల్ మేష్టరైన దాసణ్ణ పంతులుగారు హాజరైయ్యారు అక్కడ.

"ఏమండి పోస్ట్‌మాష్టరు బోబణ్ణగారు... మా ఊరికి చెందిన తపాలా ఏమైనా ఉందా?" అని అడిగాడు.

"ఏమి లేవండి. మీ ఊరినుంచే ఇక్కడకు వచ్చిన ఒక ఉత్తరం ఉంది."

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=477